

Things Opmærksomhed — en saa uheldig Form, at jeg haaber, at man ikke vil admittere den ved Lovs Affattelse. — Med Hensyn til det Endringsforslag, som af Udvalget er stillet til § 1, skal jeg tillade mig at bemærke, at, som jeg idag hører af den ærede Formand, har han bemærket, at dette Forslag er stillet af Udvalgets Majoritet; men jeg maa dog dertil tillade mig at bemærke, at i Udvalget have alle dets Medlemmer været enige i dette Forslag. Det angaaer ogsaa kun, som man vil see, en forandret Redaction i den vedtagne Bestemmelse i § 1, navnlig foranlediget ved en Bemærkning, som under Sagens anden Behandling blev fremsat af den ærede Rigsdagsmand for Narhuus (Dahl). Jeg troer ogsaa at turde bemærke, at hele Udvalget er enig i den dengang vedtagne Bestemmelse. Det er kun to af Udvalgets Medlemmer, som have fundet sig foranledigede til at fremsætte et nyt Endringsforslag, som jeg strax skal komme til at omhandle, fordi de have troet paa Grund af, at Afstemningen under anden Behandling omtrent deelte sig, at burde give det ærede Thing Anledning til, nærmere at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Jeg tør holde mig temmelig forviøset om, at disse to ærede Landstingsmænd ikke ønske Andet, end at deres Forslag skal betragtes som subsidiairt; men, da det naturligtvis ikke kunde gaae an ved Sagens nærværende Behandling, hvor der ikke er stillet noget principalt Forslag, at stille det som subsidiairt, saa have de naturligtvis maattet stille det som et nyt og selvstaendigt Forslag. Hvad, som sagt, Udvalgets Forslag til § 1 angaaer, da har jeg allerede tilladt mig at oplyse det ærede Thing om, hvad der har foranlediget den Forandring i Redactionen, som derved er bragt i Forslag. Naar jeg dernæst skal vende mig til det af Udvalgets Minoritet i Forbindelse med 4 andre Medlemmer fremsatte Forslag, saa maa jeg tillade mig, hvad den første Deel af samme angaaer, at bemærke,

at det, som det ærede Thing vil erfare, ikke indeholder noget Nyt, men at den Bestemmelse, som de deri ønske optagen, allerede staaer i Loven, naar man vil henvende Opmærksomheden paa, hvad der er vedtaget i § 7. Den har nemlig bestemt, hvorledes der med Hensyn til Privates Anliggender skal forholdes, og, naar man nu altsaa her vil undtage Portofriheden eller Portonedfattelsen med Hensyn til Statsstjenesen, saa forekommer det mig, bliver der kun tilbage de Privates Forpligtelse, og den vil, som sagt, allerede være afgjort ved § 8. Jeg troer altsaa, at det ikke vil være nødvendigt at tage nogen ny Bestemmelse i denne Henseende; thi hvad der i det nævnte Forslag indeholdes, findes allerede, som sagt, i Lovforslaget. — Hvad den anden Passus af Endringsforslaget angaaer, da maa jeg i Gæt og Alt henholde mig til, hvad jeg i denne Henseende allerede har bemærket om det af de 5 ærede Medlemmer stillede Forslag. Det gaaer ogsaa ud paa, at Foranstaltningen nærmere skulde fastsættes ved Lov; det er den samme Ubestemthed, den samme Uklarhed, de samme fromme Duffer, som man derved kommer til at udtale i Loven, og jeg kan, som sagt, ikke Andet, end vedvarende og paa det Indstaendigste bede det høitærede Thing, ikke at gaae ind paa en saa uheldig Maade at give Love paa, og jeg haaber derfor, at det høitærede Thing vistnok vil vise dette ved at stemme imod det foreliggende Forslag i denne Retning.

Formanden: Jeg tør dog vistnok antage, at dette første Forslag til § 1 maa betragtes som stillet af Udvalgets Majoritet, og at det af Minoriteten angivne ikke kan betragtes som noget subsidiairt Forslag. Derimod kan jeg meget vel forstaae, at det første Forslag af Udvalgets Majoritet kan blive et subsidiairt Forslag for Minoriteten af Udvalget, og saaledes troer jeg vistnok ogsaa, at den ærede Minoritet selv forstaaer det.